

Чи страх насправді страшний?

1. Так. Варто боятися!

Жив собі гномик із чудернацьким іменем Усі-Шишки-Мої. Якщо перед вами вишикувати сто двадцять два гномики, саме його ви впізнаєте одразу. Не тому, що він ходить у картатих штанцях, як хіпстер. І не тому, що заплітає в бороду срібні дзвіночки. Та й не через те, що його шапчиною повзає равлик.

Гномик Усі-Шишки-Мої стоятиме в лаві ста двадцяти двох гномиків сто двадцять третім. Та й це ще не основна ознака, за якою ви здогадаєтеся, що то він.

Ось дивіться — Усі-Шишки-Мої дуже сміливий і відчайдушний. І відвага в нього написана на обличчі. Точніше, слід від неї — величезний синець навколо ока. Цю бойову відзнаку Усі-Шишки-Мої здобув, коли безстрашно вступив у бійку з... Хвилинку, зараз порохую... Таки-так, зі ста двадцятьма двома гноміками! Ну, як вступив у бійку? Бігав між ними, дражнився, аж доки не смикнув за коси гномицю Веселинку. Отоді й дістав на горіхи. Від одного зі ста двадцяти двох гномиків.

Усі-Шишки-Мої взагалі нічого не боявся. Ось у нього подряпини на колінах — це від того, що полював на дракона. Лігво так і не знайшов, та натрапив на ящірку. Мусив тікати, бо зростом був таки невеличкий. Але тікав дуже хоробро, хвацько перестрибуючи з камінця на камінець. Навіть не зважав на те, що камінці були слизькими й ходили ходором. І взагалі... Сталася та гонитва високо в горах. Дивно, що Усі-Шишки-Мої відбився лише збитими коліннями, а не скрутив в'язи!

Зате іншим разом йому так не пощастило. Бачите, досі рука загіпсована. Це лихо трапилося коли гномик Усі-Шишки-Мої з'їжджав на санчатах і не побоявся спіймати дерево, що насувалося на нього із шаленою швидкістю. «Обережно!» — кричали йому інші. Мабуть, дерево було обачним, бо в останню мить лише руку Усі-Шишки-Мої зачепило. А сам він, майже неушкоджений, поїхав на санчатах далі.

Решта його пригод, звісно, дрібниці!

Нежить — від зухвалого купання в холодній воді.

Розпухла щока — від уміння мужньо терпіти зубний біль.

Розідрана сорочка — від сміливого лазіння через паркан.

Загублений черевик — від безстрашного гойдання на тарзанці.

Зіпсований настрій — від безбоязного влучання м'яча в сусідське вікно.

А якби Усі-Шишки-Мої всього боявся? Як би ви його впізнали? Он він стоїть — сто двадцять третій у шерензі охайних і гарно причесаних гномиків. Герой! Лицар! Звитяжець! Відчайдух! Хіба ні? Ні? І ви не хочете бути такими, як він? Тоді слухайте уважно: не варто виявляти бездумну сміливість. Страх не просто страшний — він, лякаючи, попереджає про небезпеку. Про те, що може зашкодити вашому здоров'ю. Не нехуйте його засторогами!